8 bl. : 1 Fr. weekblad voor de jeugd

Robbedoes

JAARGANG. - Nr. 1. - Afl. 206.
7 JANUARI 1943.

Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - Abonnement : per kwartaal 12 fr. - per halfjaar 23 fr. - per jaar 45 fr. - Postcheckrek. J. Dupuis, Zonen & Co., Nr. 3621.59,

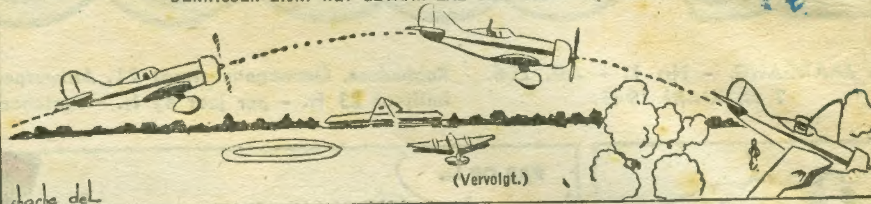

R..bbedoes VLIEGER

WIJ LEEREN VLIEGEN...

VRAGENBUS

VLUGGE ZWAAN V 3760. — In uw gemeente bestaat er nog geen Eskader. Misschien kunt gij er een oprichten, samen met Paul Hendrickx, Albertlaan 11.

DIETSCHE BLAUWVOET V 2193. — Ge wordt ingelijfd in het 177e Eskader. Gelieve dit onmiddellijk mede te deelen aan : Eskaderleider J. B. Van Zeebroeck, Populierendreef 20.

STILLE MUSTANG V 3714. — Robbedoes verkoopt geen luchtvaartboeken. Wend u tot den Luchtvaart-Boekhandel, Dumortierlaan 14, Knokke.

VOGEL DES DOODS V 1201. — Militaire en burgerlijke vliegers worden tijdens den oorlog niet aangeworven, zoodat er van aanwervingsvoorwaarden geen spraak meer kan zijn. We raden u in alle geval aan, tenminste hooger middelbaar onderwijs te volgen.

SLUWE PANTER 11023. — Wanneer mogen we u als lid bij de RVC inschrijven ? Plannen van modelzweefvliegtuigen zijn verkrijgbaar bij de Modelvliegtuig Centrale, Dumortierlaan 14, Knokke. Vraag daar eens een catalogus (2 fr.). Het meest gebruikte materiaal bij de vliegmodellenbouw is linden liggers, triplex, lijm, papier, enz. Balsa is thans bijna niet meer verkrijgbaar.

VLIEGENDE ZWALUW V 3376. — Bij de Modelvliegtuig Centrale te Knokke zijn alleen nog balsa liggers (geen balsa plankjes meer) verkrijgbaar. Het boekje « Fliegen Lernen » is in 't Duitsch opgesteld. Goede zweefmodellen voor beginnelingen zijn : Kleine Kameraad en Pimpf.

PILOOT HENDERSON V 3633. — Uw schuilnaam werd gewijzigd. In de gevraagde gemeente bestaan er drie Eskaders. Ziehier de gevraagde adressen : Louis Lippens, E. L. 21e Esk., Overschelde 10. De andere Eskaders hebben nog geen Eskaderleider definitief aangesteld.

VLIEGENDE BELG V 3755. — Voordat we u tot Eskaderleider kunnen aanstellen, moeten de door u opgegeven jongens lid worden van de RVC. Het gevraagde adres luidt : Modelvliegtuig Centrale, Dumortierlaan 14, Knokke.

LISTIGE SLANG V 3565. — Ge wordt aangesteld als Eskaderleider van het 1e Eskader. Duinvlinder 3613 moet een voorbeeldig lid worden. Ik verwacht om de maand uw verslag.

VLIEGER BOB V 3672. — Robbedoes verkoopt noch plannen noch materiaal voor den vliegmodellenbouw.

JAN KORDAAT V 3715. — De beschrijving van de Messerschmitt Me. 108 verscheen in Afl. 197, Messerschmitt Me. 109 in Afl. 184 en Vickers Spitfire in 198 of 201.

OMROEP

Hallo, Antwerpen. — Roger Reyniers, Duinstraat 74, Antwerpen, zoekt voor het 63e Eskader een geschikt lokaal, waar regelmatig kan vergaderd worden. Robbedoesvrienden, die hem hieraan kunnen helpen, worden verzocht, hem dit dringend te melden.

Hallo, Deurne. — Vergaderzaal gezocht voor het Albatros Eskader te Deurne. Wie inlichtingen kan verschaffen, wende zich tot J. De Broeck, Cruyslei 75, Deurne, tusschen 17,30 u. en 18 u. of 's Zaterdags en 's Zondags den ganschen dag.

WIJ VERNEMEN...

Dat de opleiding voor militaire vliegers in Canada van 24 tot 28 weken verlengd is.

Dat de eerste luitenant Stainforth, chef van een Eskader nachtjagers, in het nabije Oosten op 43-jarigen leeftijd is gesneuveld. Stainforth was de oudste in actieven dienst zijnden vlieger bij de Britsche luchtmacht en maakte naam door in 1931 een wereldsnelheidsrecord van 655 Km./u. te behalen.

Dat op Maandag 19 Oct. j. l. de groote nieuwe luchthaven Portela bij Lissabon in gebruik genomen is. Voor de eerste maal hebben op dien dag alle vliegtuigen van buitenlandsche luchtverbindingen van dit op slechts enkele kilometers van de hoofdstad gelegen vliegveld gebruik gemaakt.

Dat het den Italiaanschen ingenieur Vantini in Padua zou zijn gelukt, een kleinen Dieselmotor van 1 kubieke centimeter cylinderinhoud en met een gewicht van 100 gram te construeeren.

HEB JE ZE AL GEZIEN... de vroolijke Robbedoes-fietswimpels ? !

Levendige kleuren, duurzame stof... en ze kosten maar 6 frank per stuk. — Verkrijgbaar na toezending van 6 fr. in postzegels of na storting op postchecknummer 3621.59.

AAN IEDERE ROBBEDOEFIETS HOORT EEN ROBBEDOESWIMPEL !

LEVE DE CLUB ! ER ZIJN WEER PRIJZEN ! ! !

De feesten van Kerstmis en Nieuwjaar hebben onzen Robbedoesrakker **BLANCO CABALLERO 11.498** uit **Kontich** een edelmoedige bui bezorgd. Hij heeft een boeiend avonturenboek uitgeloofd voor clublid Nr. 11.111. Dit Nr. behoort toe aan Vanneste Roger, Ommeganckstr. 87, Wervik.

Blanco Caballero loofde eveneens voor clublid 11.099 een boek « De verborgen schat » uit. Dit Nr. behoort toe aan **Peters Aloys**, De Franscuslei, Deurne-Noord.

Proficiat, gelukkige prijswinners, en hartelijk dank aan Blanco Caballero.

ROBBEDOES POSTZEGELCLUB

Ons lid 337 : Hendrik Heijlen, Patience en Beaujoncstr. 22, Zwartberg-Genk, deelt mee, dat hij verzamelt heel Europa en bizonder de Winterhulpserie van België. Daarvoor geeft hij alle landen.

Komaan, Robbedoes-postzegelliefhebbers (en -sters), helpt elkaars verzameling aanvullen door druk en eerlijk te ruilen. Vergeet bovendien niet :

1) Dat iedere Robbedoeslezer zich in onze ruilclub kan laten inschrijven.

2) Dat het ruilen tusschen de leden onderling geschiedt, zonder bemiddeling van Robbedoes.

3) Dat de ruilers (sters) in al hun ruilbrieven het **NUMMER** moeten vermelden, onder welk ze in onze ruilclub ingeschreven zijn.

PLUP DETECTIVE (Oplossing)

Het eerste gedeelte van het alphabet stemt overeen met het tweede, maar waar in het tweede gedeelte vierkantjes zijn, daar staan in het eerste cirkeltjes, en omgekeerd.

Het geheime opschrift op den muur luidde dus : CHARLEROI.

Wie had het gevonden ? Natuurlijk al onze slimste slimmeriken !

OM LID TE WORDEN VAN ONZE BEFAAMDE ROBBEDOESCLUB...

moet je je naam, voornaam, schuilnaam, adres en geboorteplaats en -datum opgeven aan Snuffeltje.

Daarbij moet je 4 frank in postzegels in je brief stoppen. Doe er, zoo mogelijk, een pasportfoto bij. Je wordt dan in het gouden boek der Robbedoesvrienden ingeschreven en ontvangt tevens een lidkaart met eerewet en den sleutel tot het geheim cijferschrift van onze roemruchte club. Bovendien stuurt Snuffeltje het prachtige Robbedoesspeldje, dat je tot lid van onze groote Robbedoesfamilie stempelt.

Wie geen Robbedoesspeldje verlangt, behoeft slechts 50 centiem inschrijvingsgeld te betalen.

BELEEFDHEID

Jansen wordt op straat door een vreemde aangesproken :

— Pardon, meneer, ik wilde graag naar het Centraal Station.

Jansen licht den hoed en antwoordt beminnelijk :

— Ga uw gang.

DE TAART

— Waar is 't stuk taart gebleven, dat ik op het buffet had gelegd ?

— Ik heb het aan een jongen gegeven, die er vreeselijk goesting in had. Ik had zoo'n medelijden met hem.

— Goed zoo, mijn jongen, maar waar is dat jongetje ?

— Ben ik zelf, moeder.

DE BAARD EN DE KALE

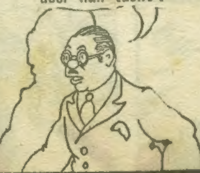

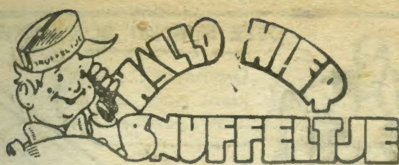

De brievenbesteller was het er niet mee eens. Al dagen aan een stuk bracht hij nu kaarten en kaartjes met Kerst- en Nieuwjaarswenschen en er scheen maar geen einde aan te komen.

— En dan zeggen ze nog wel, dat er papiergebrek is, knorde hij.

Maar hij meende het niet zoo erg, hoor. Het is nog zoo'n echte goeie ouderwetsche dikkerd, je weet wel, met een snorrebaard en 's winters een druppel aan zijn neus. En toen hij de deur uitging, hoorde ik hem alweer een vroolijk deuntje fluiten.

Maar zelf zit ik verlegen met het geval ! Zie je mij al ruim duizend dankkaartjes schrijven om al die trouwe rakkers en rakkeressen, die me hun Kerst- en Nieuwjaarswenschen stuurden, te bedanken ? Onmogelijk ! Hoe zou ik dan nog den tijd vinden om al mijn vraagstaarten te voldoen ? Dus maak ik van deze gelegenheid gebruik om alle jongens en meisjes te danken, die mij bij gelegenheid der feestdagen met hun wenschen verrast hebben en ik verzoek hen te willen gelooven, dat mijn Snuffelhart ook in het nieuwe jaar warm voor hen blijft kloppen.

En nu grijpt Snuffeltje, terwijl 't puntje van zijn tongetje heel even in de wereld kijkt, naar het zeer interessante vraagje van rakker **GERALDI** uit Gent. Hoe ontstaat de wind ? Wel, de plaatsen, waar een lage luchtdruk is, zuigen de omliggende luchtlagen aan, met als gevolg, dat er 'n beweging ontstaat. De vermindering van luchtdruk nu is weer het gevolg van de verwarming der lucht door b. v. de warme aardkorst, zooals aan den Evenaar. De warme lucht stijgt hier op en de koude komt in de plaats, tot die weer warm is, enz. Dit zijn de passaatwinden. Er bestaan nu ook plaatselijke winden en seizoenwinden, die allen het gevolg zijn van de ongelijke verwarming der aarde, op verschillende plaatsen en tijdstippen. Wanneer de winden ronddraaien in de tegenovergestelde richting der wijzers van een uurwerk, dan spreekt men van cyclonale luchtstroomingen. Draaien zij in dezelfde richting, dan zijn het anticyclonale. Herinneren jullie je de vooroorlogsche weerberichten nog ? En daarmee zijn we weerom in het rijk der stadhuiswoorden beland, waar **IJZEREN VUIST XXX** uit Antwerpen den scepter zwaait. Een « brevet » is een officieele akte, b. v. van aanstelling tot een ambt, bewijs van bekwaamheid, of ook : een brief van octrooi, dit is een door de regeering verleend uitsluitend recht om van een uitvinding of verbetering gebruik te maken. Als synoniem (= woord met dezelfde beteekenis), gebruikt men soms het woordje patent. Cockpit is Engelsch en beteekent « stuurhut » van een vliegtuig. Maar wat is nou de stratosfeer ? Snuffeltje vertelde jullie vroeger al over Professor Piccard, die deze luchtlaag bezocht, die boven onze gewone lucht zweeft. De wind, rakkers, waar we het zoo juist over hadden, waait hier maar alleen in horizontale richting, meer bizonders is er over deze laag niet mee te deelen, alleen dat Piccard, die in 1931 een hoogte van 16000 m. bereikte, in 1933 overtroffen werd door een Russische ballon, welke 19000 m. haalde. Jullie zien, rakkers, heel het menschelijk leven is een wedloop, een strijd ter verovering. En in verschillende « étappen » wordt deze wedloop afgelegd. Een étappe is eigenlijk het rustpunt van een leger na een dagmarsch. Of ook wel : de afstand, die een leger tusschen twee rustpunten aflegt. En ook : een bezet punt in de achterwaartsche verbindingslijnen van een leger, waar voorraden bewaard worden, en waar verplegingsinrichtingen zijn. Zoo spreekt men van « etappengebied ». Maar, kerel, wat gaan mijn andere rakkers zeggen... het rantsoen ! ! ! Zoek daarom maar eens in een technisch handboek naar een carburator, dat een toestel van een ontploffingsmotor is, waarin de benzine met lucht tot gas vermengd wordt. Je geheimschrift, rakker, is zeer interessant. Maar we hebben er nu één, hé ? En, vind je het zelf niet... wat lang, met al die « okkie's » er tusschen ?

Rakker « **ONLEESBAAR** » uit **OPWIJK** kent ons geheimschrift al heel goed. Jammer, dat zijn handteekening ook niet in geheimschrift staat, dan wist Snuffeltje met wien hij correspondeerde. Zeg, rakker, jij volgt zeker de rubriek nog niet lang, hé ? Want nog onlangs vertelde Snuffeltje over... Karl May, of ja, misschien was je briefje al geschreven... Nu, dan heb je 't antwoord intusschen reeds gelezen ! Ook over Buffalo Bill, die echt bestaan heeft, had Snuffeltje het reeds. En wat stellig is : Ook den familienaam van onzen koning verklapte hij reeds, **KOBEKE** en **RICARDO GOMEZ** uit Antwerpen. Wat denken jullie, rakkers, vinden jullie jezelf ook geen koningen ? Hebben jullie geen twee namen ; een eigenlijke familienaam, die geen rol speelt... en een Robbedoesnaam, die wekelijks schitteren kan in ons lijfblad, wanneer jullie regelmatig naar Snuffeltje schrijft ? Is het te verwonderen, dat er zooveel leden en plaatselijke clubs zijn ? En dat onze rakkers graag weten, hoeveel leden er nu weer in hùn gemeente zijn ? En hoe men een club moet stichten ? Daarom keer ik even tot Opwijk terug, om onzen onleesbaren rakker te vertellen, dat... er nog veel rakkers te weinig zijn, en dat je niet direct met 10 à 15 leden behoeft te zijn om een rakkersclub te stichten. De hoeveelheid telt niet, maar de hoedanigheid, de « kwaliteit ». 't Moeten zoo van die echte rakkers zijn, mannen uit één stuk, gezellige kerels, Witte's, Kobeke's, Wannes Rapsen, Tavi's en Uilenspiegels, maar ook Jan Breidels, Artevelde's en... Pater Damiaan's. Zoo van die kerels, die Snuffeltje niet vergeten, wanneer ze een paar jaartjes ouder geworden zijn, en hem blijven schrijven, gelijk rakker **C. E. A. M. B. 43 B** uit Borgerhout-Antwerpen. Mijn persoonlijk briefje ginder ver goed ontvangen ? Nou, ik wensch je nogmaals het beste, hoor, kerel ! En tot blij wederomziens !

Ja, ook **SLIMME BEVER** uit Meerbeke vraagt me naar het aantal Robbedoesrakkers van zijn gemeente en van Ninove. Welnu, er zijn er insgelijks... veel te weinig, zegt Piet Kwabbernoot, en die weet het. Moest hij niet 'boosaardig lachen met je vraagje of Nonkel Rik niet naar Ninove kan komen ? En het is toch zeer natuurlijk, dat jullie niet speciaal naar Antwerpen komt om een voorstelling van het poppentheater bij te wonen. Daarom gaat Snuffeltje er eens met Nonkel Rik over spreken. Op hoop van zegen, want nu verwacht ik me reeds aan een massa rakkersbriefjes, die me allemaal vragen om zoo snel mogelijk Nonkel Rik naar hun dorp af te sturen. Eén ding moet Slimme Bever en de andere rakkers beloven : zoo hard te werven als ze kunnen voor onze club, want we moeten naar de twintig duizend ! **TOM BRIL**'s aankondiging zetten we dus zeker bij het clubnieuws (rakkers uit Kessel-Loo, direct gaan kijken !)

Rakkers, Snuffeltje wordt wanhopig... Indianenkwesties, zie je ! Het gaat natuurlijk weer over Karl May (tusschen haakjes, dezelfde als Old Shatterhand, hoor, **JIM SWEATON 11130** uit Hasselt) en Winnetou, die dood is en... maar overlees eens even « den Robbedoes » van verleden week, hé, rakkertje ? Daar schreef Snuffeltje in geuren en kleuren over al deze helden. De Apachen leven niet meer als « Indianen » met een opperhoofd. Jammer, hé ? Gelijk het natuurlijk ook jammer is, dat we over niet meer plaats beschikken, dan konden al de door jou opgesomde verhalen weer verschijnen... Hou vol, rakker, het komt wel weer in orde ! Gelijk het beeldje van **MANNEKEP.** uit Brussel er ook gekomen is ! (Ik wil zeggen : het mooie Robbedoesbeeldje.) Maar wat een flink verzorgd kaartje, mooi geschreven... en zonder één enkele fout zend je me daar. Ik vrees alleen maar, dat je dat geschrift niet volhouden kunt... wanneer je b. v. lijk Snuffeltje elke week zoo'n peperkoek schrijven moet ! Maar nou gaan we nog wat leerzame dingen vertellen, hé, rakkers ? We hebben daar b. v. **TOM RUPPERT** uit Bornem, die vraagt, of ik niets weet over Pieter Breughel. Zeker, rakker ! Deze grootmeester van onze schilderkunst werd eigenlijk in 1525 te Breda geboren, maar leerde te Antwerpen schilderen en graveeren onder de leiding van Pieter Kaecke, met wiens dochter hij later huwde. Ook van Hiëronymus Kock ontving hij lessen, maar de schilder, die het meest zijn grootsch talent hielp ontwikkelen, was de beroemden Hiëronymus Bosch. Rond de jaren 1553 bezocht Pieter Brueghel Rome. Dan keert hij terug naar Antwerpen en vestigt zich weldra te Brussel, waar hij tot zijn dood blijft (15 September 1569). Wat onzen « boeren » Brueghel vooral ter eere strekt, is, dat hij zijn Brabantschen aard na zijn bezoek te Rome getrouw gebleven is. Laat hij dan ook als bijnaam « boeren » of « viezen » Brueghel hebben : hij draagt hem met eere. In zijn «vieze» tafereelen schuilt 'n diepe ontroering, de lijdende volksziel uit die beroerde dagen, welke de Spaansche tyrannie en de godsdienstwisten meebrachten. In menig werk, dat ons komisch lijkt, wordt bij diepere ontleding heel wat leed op meesterlijke wijze verteld. Weten jullie rakkers, dat Brueghel de Oude twee zonen had, die ook schilders waren ? Pieter Brueghel de Jonge, de « helsche Brueghel » genaamd, omdat hij bij voorkeur helsche tafereelen schilderde. En Jan Brueghel, bijgenaamd « fluweelen Brueghel », omdat hij zeer welstellend was en in fluweel gekleed ging ? Beiden vermochten echter niet, den vader te evenaren. Later, rakkers, als jullie groot zijn, moeten jullie maar eens het dikke boek van Felix Timmermans, « Pieter Brueghel », lezen.

En nu, rakkers, even wat verklapt over een schrijver, dien jullie allen kennen : Abraham Hans. Deze vruchtbare volksschrijver werd te Ste-Maria-Hoorebeke in 1882 geboren en woonde later te Kontich. Jammer genoeg kunnen wij niet zeggen, dat de kwaliteit van zijn werk in verhouding is met de reusachtige hoeveelheid. Het kan ook niet anders, of het werk van dezen schrijver mist stijl en persoonlijkheid. De meeste van zijn verhalen zijn bewerkingen van bestaande romans of sprookjes.

Er bestaat wel interessanter leetuur, hoor ! En waarom in deze lange oorlogswinteravonden niet gekorrespondeerd ? Het is ontwikkelend, rakkers, en wij leeren onze medeleden kennen en waardeeren. Dus **ROODE RUITER** uit Assebroek (jij bent daar niet de eenige rakker, hoor), voer gerust een drukke briefwisseling met de omliggende leden. Je las wel het clubnieuws zeker ?

En... nou is ons plaatske bijna vol en er liggen nog briefjes, rakker ! We hebben daar nog **KID CARSON** uit Bornem. Hartelijk welkom, hoor ! Ha, portretten van Robbedoes bestaan er niet en van Snuffeltje ook niet. « Die pakt niet op papier », beweert Piet Kwabbernoot. Mijn hoofd is te dik, durft die snoodaard soms zeggen ! Maar jullie weten wel beter, wat een flinke rakker Snuffeltje is, hé, mannen ! Toch kan hij nog in verre na de vergelijking niet weerstaan met het knappe Robbedoesbeeldje van onzen teekenaar Jijé. Eenig, hoor ! Dat is nu eens waar voor je geld. Er zit maar één ding op en dat is : vandaag nog bestellen ! Je zou toch niet graag over schieten, zeker ?

Kom, zeggen we nog gauw even aan rakker **NIZMI** uit St.-Lambrechts-Woluwe, dat er geen tijdschriften meer bestaan voor jonge letterkundigen en teekenaars. Iets voor na den oorlog, man ! Vergeet niet, onder het clubnieuws te snuffelen. Fotolessen kan je volgen bij V. T. B. en er bestaan tal van flinke werken om je er zelfstandig in te ontwikkelen.

Ha, welkom aan **TRENCK V** uit Westerloo. Deze rakker heeft meer « chance », want politiescholen bestaan er. Je moet echter eerst volledig middelbaar of lager normaal onderwijs (diploma van onderwijzer) gedaan hebben om er binnen te geraken. 'k Geloof, dat de cursus twee jaar duurt, doch alle inlichtingen worden je graag verstrekt bij de « Algemeene Rijkspolitie », Leuvensche Steenweg, 5, Ministerie van Binnenlandsche Zaken en Volksgezondheid te Brussel. Schrijf maar eens een flinken brief naar deze vroede heeren... en over enkele jaartjes doe jij den baard af van Flup Detective... en misschien — maar «misschien », hoor ! — ook van jullie trouwe mederakker

SNUFFELTJE.

CLUBNIEUWS

Al de leden van Kessel-Loo en omliggende moeten zich aanmelden bij Jean Desmet, die zoo pas een Robbedoesclub gesticht heeft. Adres : Paternosterstraat 48, Kessel-Loo.

Een Robbedoeskalender !

Ondanks de moeilijke tijden mag ook in het nieuwe jaar de mooie ROBBEDOES-WANDKALENDER niet in jullie huis ontbreken. — Andere jaren werd hij kosteloos toegezonden aan onze clubleden en abonnenten. Wegens de heerschende papierschaarschte was dit thans onmogelijk. Toch blijft ook voor het nieuwe jaar onze kleurige WANDKALENDER (hij kan ook rechtop geplaatst worden ! 'n Vernuftige vinding van onzen teekenaar !) in ieders bereik, want de prijs is zoo laag mogelijk gesteld.

STUUR DAAROM NOG VANDAAG 1,50 FR. IN ONGESTEMPELDE POSTZEGELS AAN ROBBEDOES...

...en je ontvangt onmiddellijk de mooie ROBBEDOESKALENDER 1943. ALLEEN ROBBEDOES KAN DAT ! ! ! IETS FIJNS ! ! !

Met Robbedoes... Vooruit en vooraan !

Het kleine, maar fijne Robbedoesbeeldje, dat door onzen bekenden medewerker Jijé werd ontworpen en uitgevoerd, is overal met geestdrift ontvangen.

Zoolang de voorraad strekt, is dit beeldje in potaarde - thans uitsluitend in 't rood - nog verkrijgbaar ! Stort 25 fr. op postrekening 3621.59 van J. Dupuis Zonen en Co., of sluit 25 fr. in bankbriefjes bij uw brief in en. je ontvangt het sierlijke beeldje van onzen jeugdheld.

Hulp ! Hulp ! Rakkers en Rakkeressen ! Wat is er met Uw boezemvriend gebeurd ? ? ? Door een vreeselijk misverstand is Robbedoes bij de gekken opgesloten... Hij zit in een cel bij Jack de Wurger... Ha ! ! ! Jack de Wurger ontsnapt en neemt Robbedoes mee ! ! ! Wilt ge er meer van weten, bezoekt dan

NONKEL RIK'S POPPENKAST IN GROOT-ANTWERPEN

Zondag, 10 Januari, om 3 uur, in het Poppentheater, St.-Jacobsmarkt 25, Antwerpen.
Dinsdag, 12 Januari, om 5 uur, in de zaal « Oude Spiegel », Kioskplaats 54, Hoboken.
Donderdag, 14 Januari, om 5 uur, in de zaal Sporting, Herenthalsche baan 310, Deurne-Zuid.

Op het programma :

ROBBEDOES BIJ DE GEKKEN

Prijzen der plaatsen : 3 en 4 fr. Leden der Robbedoesclubs (R. C. en R. V. C.) hebben op vertoon van hun lidkaart 50 ctm. vermindering op alle werkdagen.

EN LARSEN NEEMT ZIJN VRACHTJE KALMPJES OP ZIJN SCHOU-DER EN ZET ZIJN ONDER-ZOEKINGS-TOCHT VOORT.

DE AVONTUREN VAN ROBBEDOES

DE ROODE RUITER

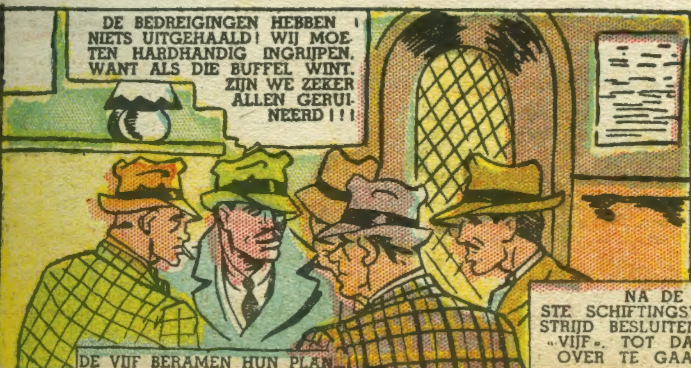

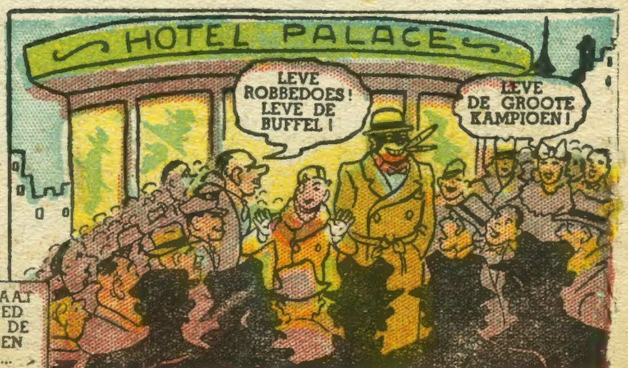

(Vervolgt.)

56

DE VIJF BERAMEN HUN PLAN...

NA DE LAATSTE SCHIFTINGSWEDSTRIJD BESLUITEN DE „VIJF", TOT DADEN OVER TE GAAN...

(Zie vervolg op de laatste bladzijde.)

DE PELSJAGERS VAN DEN ARKANSAS

door G. AIMARD

— Welnu. De expeditie zou haar doel missen en niet een van ons zou de beschaafde wereld terugzien. Gij zijt het hoofd, wij zijn maar de ledematen. Blijf dus in het kamp.

De generaal dacht eenige oogenblikken na. Dan drukte hij hartelijk de hand van den jongen man.

— Dank u, zei hij, maar toch moet ik persoonlijk gaan uitvisschen, wat ze tegen ons in het schild voeren. De omstandigheden zijn te ernstig om me zelfs op u te verlaten.

— Gij moet hier blijven, generaal, zei de jonge man. Indien ge het niet voor ons doet, doe het dan tenminste voor uw nicht, voor dat onschuldig schepsel, dat alleen en verlaten zou achterblijven, midden tusschen deze wreede volksstammen. Welk belang heeft mijn leven ? Ik ben een arme wees, die geen familie bezit en die alles aan uw goedheid heeft te danken. Het uur is gekomen om u mijn dankbaarheid te bewijzen. Laat mij mijn schuld delgen.

— Maar... wou de generaal zeggen.

— Ge weet het, vervolgde de jonge man met aandrang, indien ik u bij dona Luz zou kunnen vervangen, dan zou ik uw opdracht met vreugde aanvaarden, maar ik ben nog te jong om die edele rol te vervullen. Komaan, generaal, laat me uw plaats innemen, ze komt mij toe.

Met zachten aandrang deed hij den ouden officier achteruitwijken. Dan sprong hijzelf over de borstwering en verwijderde zich met groote stappen, nadat hij nog een laatste maal tot afscheid had gegroet.

De generaal volgde hem met de oogen, zoolang hij hem kon zien. Dan bracht hij zijn hand aan zijn bezorgd voorhoofd en mompelde :

— Een brave jongen, moedig en met een uitstekend karakter.

— Nietwaar, oom ? antwoordde hem dona Luz, die was naderbij gekomen zonder dat hij haar had gezien.

— Waart ge hier, liefste kind ? vroeg hij haar met een glimlach, die hij tevergeefs vroolijk trachtte te maken.

— Ja, oom, ik heb alles gehoord.

— Goed dan, zei de generaal moeizaam, maar het is nu het oogenblik niet om ons te laten verteederen. Ik moet aan uw veiligheid denken. Blijf hier niet langer staan. Kom met mij mee. Een Indiaansche kogel zou u veel te gemakkelijk kunnen treffen.

Daarop nam hij haar bij de hand en bracht haar terug naar haar tent.

Nadat hij haar de tent had doen binnentreden, drukte hij een kus op haar voorhoofd en beval haar, de tent niet meer te verlaten. Vervolgens keerde hij naar de verschansing terug, waar hij met de grootste zorg alles gadesloeg, wat er zich in de vlakte voordeed. In den geest berekende hij den tijd, die verloopen was sinds de dokter was vertrokken. Hij verwonderde er zich over, dat deze nog niet was teruggekeerd.

— Hij zal de Indianen in de armen zijn geloopen, zei hij bij zichzelf, als ze hem maar niet gedood hebben.

Kapitein Arguilar was een moedig en onversaagd soldaat. In de oorlogen, die onophoudend in Mexico woedden, had hij den vuurdoop gekregen. Hij paarde moed aan voorzichtigheid.

Toen hij op een zekeren afstand van het kamp was gekomen, ging hij plat op den grond liggen en kroop behoedzaam naar een partij rotsen, die uitstekend geschikt waren om zich verdekt op te stellen.

Rondom hem scheen alles rustig te zijn... Niets kon hem doen veronderstellen, dat de vijand naderbij sloop. Nadat hij een langen tijd had benut om het terrein rondom zich te verkennen, maakte hij aanstalten om naar het kamp terug te keeren, in de overtuiging, dat de generaal zich moest vergist hebben en dat er geen oogenblikkelijk gevaar bestond. Plotseling zag hij op tien passen afstand een Indiaan, die het hoofd achterover wierp en met een groote snelheid wegvluchtte, terwijl hij teekenen van de grootste ontzetting vertoonde.

— Ha ! Ha ! mompelde de jonge man ! Er is dus toch iets op handen ? Laten we eens gaan kijken.

Hij verliet de rots, waarachter hij zich verscholen had gehouden, en met de uiterste voorzichtigheid waagde hij zich enkele stappen verder, teneinde zich van de gegrondheid van zijn vrees te overtuigen.

Het hooge gras bewoog heftig en een dozijn mannen stonden eensklaps rondom hem. Ze hadden hem omsingeld voordat hij den tijd had om zich te weer te stellen of de schuilplaats te bereiken, die hij zoo onvoorzichtig had verlaten.

— Prachtig ! zei hij met de grootste koelbloedigheid, nu weet ik tenminste, met wie we te doen hebben.

— Geef u over, riep hem een der mannen toe, die het dichtst bij hem stond.

— Kom, kom, jongen ! antwoordde hij met een ironischen glimlach, ge zijt gek. Ge zult me goed en wel moeten dooden, indien ge u van mij wilt meester maken.

— Dan zullen we u een blauwe boon te slikken geven, gij opsnijer, antwoordde de bandiet brutaal.

Dit wist ik van te voren, antwoordde de kapitein met galgenhumor, maar ik zal me verdedigen en dat zal niet weinig gerucht maken. Mijn vrienden zullen me hooren en uw overval ligt in duigen. Dat is juist mijn doel.

Deze woorden werden heel kalm uitgesproken en stemden de schurken tot nadenken.

Deze mannen behoorden tot den troep van kapitein Ouaktehno. Hijzelf bevond zich onder hen.

— Ja, antwoordde de bendeleider spottend, uw idee is niet slechts. Alleen kunnen we u dooden zonder veel gerucht te maken en dan, jongeman, levert uw verzet geen nut op.

— Och ! Wie weet ! zei de jonge man.

Voordat de vrijbuiters hem konden grijpen, deed hij een geweldigen sprong naar achter en gooide hierbij twee tegenstanders tegen den grond. Daarop liep hij vliegensvlug in de richting van het kamp.

Nadat de bandieten van hun eerste verrassing bekomen waren, zetten ze de achtervolging in.

Deze snelheidswedloop zoowel van de achtervolgers als van den achtervolgde, duurde lang genoeg zonder dat de roovers bemerkten, dat de afstand tusschen hen en den vluchteling verminderde. Terwijl ze de vervolging hardnekkig voortzetten, trachtten ze zich zooveel mogelijk voor de Mexicaansche schildwachten te verbergen, die ze wilden verrassen. Dit noodzaakte hen, omwegen te maken, die hun achtervolging noodzakelijkerwijze vertraagde.

De kapitein was nu dicht genoeg bij het kamp gekomen om de zijnen te kunnen waarschuwen. Hij wierp een blik achter zich en van het korte oogenblik, dat hij bleef staan, maakten de bandieten ruim gebruik om hem bijna in te halen.

De jonge man begreep, dat hij niet verder mocht vluchten, zooniet zou hij het ongeluk verhaasten, dat hij juist wilde vermijden.

In een oogwenk had hij een besluit genomen : hij zou sterven, maar sterven als een soldaat, die op het veld van eer sneuvelt. Hij wou de menschen, aan wie hij zijn leven had gewijd, tot het uiterste dienen.

Hij leunde tegen een boom en plaatste zijn machete in het bereik van zijn hand. Hij trok zijn pistolen uit zijn gordel en stelde zich te weer tegen de bandieten, die maar dertig passen meer van hem af waren. Dan riep hij met luide stem om de aandacht van zijn vrienden te trekken.

— Onraad ! Onraad ! De vijand ! Hij heeft ons omsingeld. Waakt ! Waakt !

De bandieten, die buiten zichzelf waren over zooveel onverbiddelijken tegenstand, stormden razend op hem af. Ze vergaten alle voorzorgsmaatregelen, die ze tot dan toe hadden genomen.

Met de grootste koelbloedigheid ontlaadde de officier zijn pistolen op de beweegbare doelen. Hij had vier dubbele pistolen en bij ieder schot beet een bandiet in het zand.

Toen begon een verbitterd en heroisch gevecht van een tegen twintig, zelfs dertig man. Want bij elken schurk, die viel, rees er een ander als het ware uit den grond.

De strijd was vreeselijk.

De jonge man was besloten, zijn leven op te offeren, maar hij wilde het toch zoo duur mogelijk verkoopen. Bij elk schot, dat hij loste, en bij elken steek van zijn machete stiet hij een luiden alarmkreet uit om zijn vrienden van het dreigend gevaar te verwittigen. De Mexicanen beantwoordden dien kreet met een onophoudend vuur van hun karabijnen, die ze op de roovers richtten, telkens als deze zich nu bloot gaven om den man aan te vallen, die zoo stoutmoedig den toegang tot het kamp afsneed.

Eindelijk zonk de kapitein op een knie. De roovers sprongen van alle zijden op hem toe en kwetsten elkander in hun dolle woede om hem af te maken.

Nu kon de strijd niet lang meer duren. Kapitein Aguilar bezweek, maar in zijn dood sleepte hij twaalf vrijbuiters mee, die hem een bloedig uitgeleide deden naar het graf.

— Hm ! mompelde kapitein Ouaktehno, terwijl hij bewonderend naar den zieltogenden officier keek en het bloed van een breede wonde, die hijzelf aan de borst had opgeloopen, wegwreef, wat een kerel ! Als de anderen op hem gelijken, dan wordt het een hopelooze zaak. Vooruit ! vervolgde hij, terwijl hij zich tot zijn mannen wendde, die op zijn bevelen wachtten. We laten ons niet langer meer als duiven neerschieten. Ten aanval ! Ten aanval !

De roovers volgden hem op den voet, terwijl ze met hun wapens zwaaiden. Dan begonnen ze de rotsen te beklimmen, terwijl ze luidkeels riepen :

— Ten aanval ! Ten aanval !

De Mexicanen van hun kant, die getuigen waren geweest van den heldendood van kapitein Aguilar, bereidden zich voor om de aanvallers te ontvangen.

IV.

De Dokter

Terwijl deze verschrikkelijke gebeurtenissen zich voordeden, zocht de dokter rustig naar zeldzame planten.

De brave geleerde was in den hoogsten hemel over den rijkdom van den plantengr dien hij hier aantrof. Hij had alles vergeten dacht nog slechts aan den overvloedigen oo dien hij hier kon verzamelen. Met voorov gebogen lichaam vervolgde hij zijn weg. B elke plant bleef hij staan en bewonderde langen tijd, voordat hij ertoe kon besluiten, uit te rukken.

Toen hij, om zoo te zeggen, gebukt g onder een zware vracht planten en kruid die voor hem een groote waarde hadden, sloot hij tenslotte, aan den voet van een bo te gaan zitten, ten einde ze op zijn gemak klasseeren met al de zorg, die een gelee gewoonlijk aan dit delikaat werk besteedt. tusschen knabbelde hij vergenoegd aan beschuit, die hij uit zijn weitasch had op diept.

Sinds langen tijd was hij in deze bezigh verslonden en hij genoot zooals slechts gele den kunnen genieten, die ten volle in h werk opgaan. Waarschijnlijk zou hij met werkje bezig zijn gebleven tot aan zonsond gang, waarna hij noodgedwongen naar kamp zou zijn teruggekeerd. Maar plotseli dook een schaduw op tusschen hem en de z en deze schaduw viel op de planten, die met zooveel zorg aan het klasseeren was.

Werktuigelijk hief hij het hoofd op.

Een man, die op den langen loop van e karabijn leunde, was voor hem blijven sta en keek spottend toe.

Die man was Zwarte Eland.

— Hé ! Hé ! zei hij tot den dokter, wat ve richt ge daar toch, mijn beste mijnheer ! wist niet, wat ik ervan moest denken, toen het struikgewas zoo zag bewegen. Ik meend dat hier ergens een hert zijn maagje te go deed. En ik stond op het punt. een kogel deze richting te sturen.

— Drommels ! riep de geleerde, terwijl h hem verschrokken aankeek, een beetje voo zichtig, alsjeblieft ! Ge hadt me wel eens ku nen dooden, weet ge !

— Och kom, hernam de pelsjager lachen wees maar niet bang, ik heb mijn vergissi tijdig ingezien.

— God zij dank !

En de dokter, die juist een zeldzame pla bemerkte, boog zich levendig om haar te b machtigen.

— Wilt ge me niet zeggen, vervolgde de ger, wat ge daar doet ?

— Dat ziet ge wel, beste vriend.

— Ik zie, dat ge er vermaak in schept, h onkruid uit de prairie te wieden, dat is all en ik vraag me af, waartoe dat eigenli dient.

— O, die onwetendheid ! zuchtte de g leerde.

En luidop voegde hij er aan toe, als e professor, die voor een klas een uiteenze ting houdt :

— Mijn vriend, ik verzamel kruiden vo mijn plantenboek. De flora van deze prairie is prachtig. Ik ben er van overtuigd, dat tenminste drie nieuwe soorten van de « Ch rostemon pentadactylon » hebt ontdekt, zei geleerde op zachten toon.

— Wat een ontdekking !

— Inderdaad. Misschien zijn het er w vier !

— Lieve hemel ! En waartoe dient dat ?

— Wablief ? Waartoe dat dient ? riep de g leerde verontwaardigd.

— Maak u niet boos, ik weet niet beter.

— Dat is waar ! zei de geleerde, die do den rustigen toon van Zwarte Eland we kalm was geworden. Gij kunt de belangrij heid van dit werk niet begrijpen, dat de w tenschap oneindig verder brengt.

— Anders niets ? ! !

Zwarte Eland keek hem aan, alsof hij zi voor een wereldwonder bevond. De jager k maar niet begrijpen, dat een bezadigd m van ganscher harte zoo'n leven van gevaar ontbering kon leiden, om kruiden te zoeke die geen nut hadden. En na een oogenblik n denken was hij er innerlijk van overtuigd, d de geleerde gek was geworden. Hij wierp e blik vol medelijden op hem en knikte he even toe. Dan gooide hij zijn geweer op d schouder en maakte aanstalten om zijn w te vervolgen.

— Kom, kom, zei hij op een toon, waar men tot de kinderen en gekken spreekt, hebt gelijk, mijn beste heer, pluk maar kru den, daarmee doet ge niemand kwaad en blijft altijd nog meer dan genoeg over. Ve geluk en tot ziens.

Daarop floot hij op zijn vingers en dee eenige passen, maar bijna aanstonds keerd hij terug.

— Nog een woord, zei hij en wendde zi tot den dokter, die reeds niet meer aan he dacht en weer ijverig aan het zoeken was g gaan.

— Wel ? antwoordde hij, terwijl hij het hoo ophief.

— Ik hoop, dat de jonge dame, die me g teren in mijn hatto een bezoek heeft gebrac in gezelschap van haar oom, het nog altijd w stelt ? Ik beklaag dat arme kind. Ge kunt wel indenken, hoeveel belang ik in haar st mijn beste mijnheer.

— Domkop dat ik ben ! zei de dokter, had het totaal vergeten !

— Vergeten ? Wat dan ? vroeg de jager ve wonderd.

— Ik ben toch zoo verstrooid ! mompelde geleerde. Gelukkig, dat het kwaad niet zo groot is en dat het, nu gij hier zijt, gemakke lijk de herstellen is.

(Wordt vervolgd.)

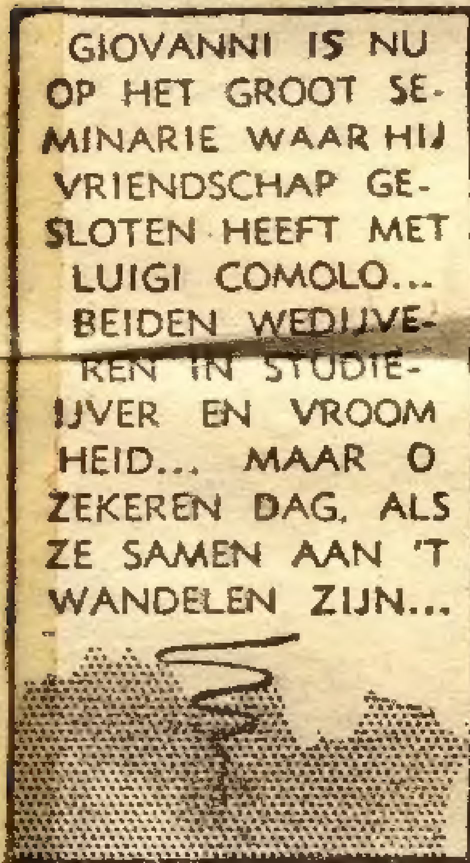

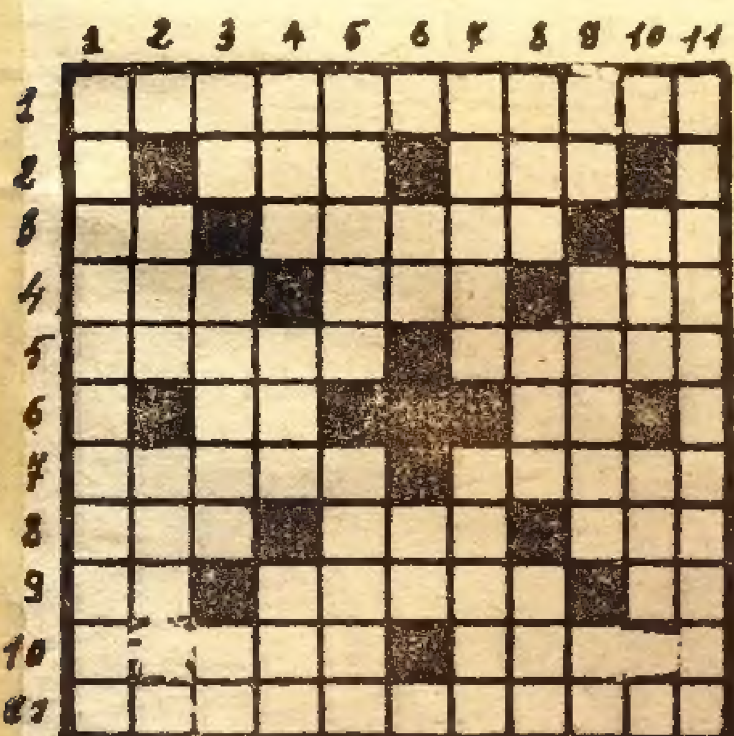

ONZE KRUISWOORDRAADSELS

KRUISWOORDRAADSEL 201.

HORIZONTAAL :

1 : Foorkraam. — 2 : Stroom in Rusland. - Tocht. — 3 : Voorzetsel. - Zoutwater. - Trein. — 4 : Meisjesnaam. - Gemeente in Henegouwen. - Vracht. — 5 : Maakt de naaister. - Tafelrede. — 6 : En dergelijke. - Scheepshout. — 7 : Koningsstad van Melchisedech. - Meisjesnaam. — 8 : Mand, die men op den rug draagt. - Schoonzoon van Mahomed. - Vallei. — 9 : Oud-Vlaamsch pers. voornaamwoord (omgekeerd). - Mesthoop. - Plaats. — 10 : Voorzetsel. - Deel van een atoom. — 11 : Tuimelkarren op twee wielen.

VERTIKAAL :

1 : Vorstelijk stamhuis. — 2 : Gravin van Holland 1203. - Joodsch rechter. — 3 : Twee medeklinkers. - Veredelt. - Stroom in Italië. — 4 : Geestigheid. - Gemeente in Gelderland. - Verwijderd. — 5 : In elkaar. - Maand. — 6 : Kroon. - Muzieknoot. — Gil. - Meisjesnaam. — 8 : Groeve in gegoten ijzer, gleuf. - Bid (Lat.). - Kever. — 9 : Nam voedsel. - Nuttig huisdier. - Nummer. — 10 : Kopje. - Olm. — 11 : Verkoopzalen.

OPLOSSING VAN Nr. 200.

Christoffel Columbus

DAG, JA-... COPPO !
DOMENICO !
IK KWAM U WAT VRAGEN, DOMENICO ! DENKT GE DAT UW ZOON CHRISTOFFEL EEN GOEDE WEVER ZAL WORDEN ?
WAAROM NIET ?
OMDAT UW ZOON DE ZEE IN HET BLOED HEEFT !
DAT WEET IK... MAAR IS HET GEEN JONGENSGRIL ?.. DAARBIJ, EEN WEVER STERFT ALTIJD VEILIG IN ZIJN BED... TERWIJL EEN ZEEMAN... !
ZEKER !... MAAR WAT ZOU ER GEWORDEN VAN GENUA, VAN ZIJN RIJKDOM EN ZIJN VRIJHEID, ALS DE ZEELUI ER NIET WAREN ?.. HET VADERLAND HEEFT HEN NOODIG !
IK WEET HET, BESTE JACOPPO !...
IK WIL ME HEELEMAAL NIET TEGEN DE ROEPING VAN MIJN ZOON VERZETTEN... KOM, WE ZULLEN HEM OP DE PROEF STELLEN... NEEM HEM ALS SCHEEPSJONGEN MEE OP UW AANSTAANDE REIS ! AFGSPROKEN ?
IN ORDE, VRIEND
HOERA !.. IK WORD ZEEMAN !
TOT ZIENS DOMENICO !
BLIJF BRAAF JONGEN !
TOT ZIENS, MOEDER !
MOGE GOD U BESCHERMEN, MIJN ZOON !
DE ZEE !... SCHIPPER JACOPPO, DE ZEE !
GE ZULT ZE MEER ZIEN DAN U LIEF IS, BENGEL !... EN NU AAN HET WERK ! MET DROOMEN WORDT GE ZEKER GEEN ZEEMAN !

(Vervolgt.)

DE AVONTUREN VAN ROBBEDOES

Uitg. J. Dupuis, Zonen en Co., Ommeganckstr. 21, Antwerpen. — H. R. Antwerpen 79.317.